

KTV မှာ

စာရေးသူ ~ မိုးစွေ ~

"KTV မှာ ..."
"မိုးစွေ" (ဖြစ်ရပ်မှန်)

မကွေးမြို့.....၊

"မိနင်း ... ညက ညည်းတို့ အိပ်မက်ထဲ ဟိုကောင်နှစ်ကောင် လာ
သေးလား..."

"ဟုတ်တယ် Rosey ငါ့အိပ်မက်ထဲတော့ ဒီကောင်တွေ လာကမြင်း
သွားသေးတယ်၊ အိပ်မက်လိုလို တကယ်လိုလိုပါပဲဟာ..."

"ဟယ်.. ညည်းဟာကလည်း ကောင်မနော် မပြောလိုက်ချင်ဘူး သာ
ယာနေတာ..."

"အောင်မယ် ညည်းတို့ က မသာယာဘူးပေါ့လေ"

"ဟုတ်ပဲ၊ အစက ကြောက်တယ် ကြောက်တယ်ဆိုပြီး နောက်တော့
သာယာနေတာပဲ မဟုတ်လား..."

ထိုမိန်းမငယ်တစ်စု စကားများအား အခြား မိန်းမငယ်လေး တစ်ဦး
က နားမလည်ဟန်နဲ့

"အစ်မတို့ ဘာတွေ သာယာနေကြတာလဲ ဘာတွေပြောနေကြတယ်
ဆိုတာ သမီးတော့ နားကို မလည်တော့ပါဘူး"

ထိုအခါမှ အချင်းချင်း ချောင်းဟန့်သံတွေ ပေးကြရင်း ထိုအဖွဲ့မှ တစ်

ယောက်က

"သော်တာရယ် ညည်းက ဘာတွေ သိချင်နေတာလဲ အေးလေ ညည်းက အသစ်လေးဆိုတော့ ဘယ်သိပါ့မလဲ ကြာတော့ ငါတို့လိုပဲ နေသား ကျသွားမှာ ပါ နော် ကောင်မတွေ ဟီးဟီး... ဟီး... ဟီး..."

သူ့ရယ်သံကြီးနောက်မှာ အမိပွယ်တွေ အများကြီးပါတယ်ဆိုတာ သော်တာ ဘာကြောင့် မသိခဲ့တာလဲ...။

သော်တာ... သော်တာ... လူမှန်းသိတတ်စ အရွယ်ကတည်းက မိတဆိုးလေး... အဖေက အရက်သမားကြီးဆိုတော့ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အနှိမ်ခံ နင်းပြားဘဝနဲ့ ယုတ်မာတဲ့ ဆွေမျိုးတွေဆီမှာ အစားတစ်လှတ် အတွက် ထမင်းစား ကျွန်ခံသဘောမျိုးနဲ့ နေလာရင်း ကြီးပြင်းလာတဲ့သူ...။ အရွယ်လေး ရောက်လာတော့ ဘဝကံ အကျိုးပေးကြောင့် ပညာမတတ်ပေမဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာ အချိုးအဆစ် ကောက်ကြောင်းလေးတွေက ပြေပြစ် သွယ်လျနေပြီး မျက်နှာကလည်း မင်းသမီးနီးပါး ချောမောလှတဲ့ သူလေး ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ဖြူဝင်း ညက်ညောတဲ့ အသားအရေလေးကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ သူလည်း ဖြစ်တယ်...။ ဆုတောင်းကောင်းပေမဲ့ ဘဝအကျိုးပေး မကောင်းတဲ့ သော်တာလေးပါပဲ...။

မွေးချင်း သုံးယောက်ထဲမှာ အကြီးဆုံးသမီး...။ အောက်က အငယ်လေးတွေ သူ့လို စာမတတ်ပေမတတ် မဖြစ်ဘဲ နင်းပြားဘဝကနေ ရုန်းထွက်နိုင်အောင် သူမ ဆယ့်ရှစ်နှစ် ပြည့်ပြီးတာနဲ့ ဇာတိအိမ်ဖြစ်တဲ့ မန္တ

လေးမြို့ကနေ အထုပ်လေးထုပ်ရင်း ထွက်ပြေးသွားပြီး ရရာအလုပ်တစ်ခုခု ဝင်လုပ်ဖို့ ... အဓိက ပညာမတတ်ပေမဲ့ ငွေများများ ရနိုင်မယ့်အလုပ်ကို ရှာဖွေဖြစ်ခဲ့တယ်...။ အဲဒီလိုရှာရင်းကနေ ခဏတည်းခိုနေတဲ့ အဆောင်က အဆောင်သူ သူငယ်ချင်းတွေ အဆက်အသွယ်နဲ့ မကွေးမြို့က နာမည်ကြီး KTV တစ်ခုမှာ သော်တာတစ်ယောက် အလုပ်ရခဲ့တယ်...။ ပညာတတ်စရာလည်း မလို၊ အနေအစားလည်း ငြိမ်းတဲ့ အပြင် မကြာခဏဆိုသလို ဘောနက်(စ်)တွေရပြီး လက်ဖျား ငွေသီးတဲ့ အလုပ်မို့ ... မကောင်းမှန်း သိပေမဲ့လည်း သော်တာ အနောက်က တက်လူတွေဖြစ်ကြတဲ့ အငယ်လေးတွေအတွက် ရင်းဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့လိုက်တယ်။ KTV ကို စရောက်ရောက်ချင်း ကတည်းက မရောက်ဖူးတဲ့ အရပ်မို့ ထင်တယ် ကိုယ်ရော စိတ်ရော ထိုင်းမှိုင်းသွားသလို ခံစားလိုက်ရတယ်။ KTV နဲ့ ကျောချင်းကပ် တိုက်ပုလေးမှာ လည်း သူမနဲ့ ဘဝတူ အသက်မတိမ်းမယိမ်း မိန်းမငယ်လေးတွေ အယောက်နှစ်ဆယ် လောက်အတွက် အဆောင်လေးတစ်ခု ပေးထားသေးတယ်။

စားချိန်သောက်ချိန်ဆိုလည်း ဝဝလင်လင်တော့ မစားရပေမဲ့ စားကောင်း သောက်ကောင်းတွေကို

ဝေပုံကျ ခွဲစားရတယ်လေ...။ အဝတ်အစားတွေ ဆင်ပေးတယ်။ အိမ်သာ ရေချိုးခန်းကလည်း အဆောင်တစ်ခုလုံးမှာ သုံးလုံးပဲထားတော့ နည်းနည်း ခက်ခဲပေမဲ့ နေရင်းနေရင်းကနေ အသားကျလာလိုက်တာ...။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမကြီးပြင်းလာခဲ့တဲ့ ယုတ်မာတဲ့ အမျိုးတွေရဲ့ အိမ်စုတ်လေး ထက်တော့ အများကြီး သာတာအမှန်ပဲ ။

